Redacția și administrația: str. Victoriei nr. 133, et. 2, 70179 București
Cont de virament: 45.10.50/1105 Banca Comercială Română S.M.B.
Telefon: 50.41.25
Fax: 50.64.44

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT

ANUL XXI
(Seria a IV-a nr. 526)
VINERI
7 februarie 1992
4 pagini — 10 lei

Monopolul Puterii

...moral să-ți faci ca-...ile din necazurile oa-..., decretează moralis-..., ...mînd una din acele ...în care par a se in-...bunul-simț și evidența ...Un loc comun rodnic ...perspectivă a smul-...ticii din cotidian și, ...din contingent, ideal ...din antichitate și pi-...de nici o societate, ...cît de evoluată. Trist, ...dar adevărat, motorul ...se alimentează cu a-...necazuri", pe care o ...guvernare. Își dă toate ...să le mobilizeze, să le ...chiar, fie și numai ...ca ...dea apă la moară o-...

...Din aceste reflecții ...protestii, urmărind plin-...existențe ale Puterii — ...ziarul ei — la adresa fap-...că opoziția se folosește ...nemulțumirea populară ca ...pentru alegerile. Acest lu-...este imoral! afirmă port-...al Frontului, încercînd ...să marcheze un punct ...în ...intrecere electora-...dreptul (și deci imoral) ...în ce FSN-ul s-a sacri-...ei guvernare într-un mo-...atît de dificil, el să mai ...criticat și, prin aceasta, ...în realegerea sa. Lă-...la o parte latura cu to-...hilară a unei asemenea ...mentări, mina de aur a ...glumelor umoristice și ră-...ului de onoare al oricărui ...aducător de dovezi a ...raportat lui X și Y ...făcut de cînd și-a ...postul de conducere. Mai semnificativă ni se pa-...continuitatea sindromului ...de frică față de opoziție, la ...nivelurile de inteligen-...ale factorilor feseniști, sin-...manifestat din primele ...ale nașterii în Româ-...a unui partid independent - FNTCD. „Dacă înțeleg bi-..., spunea dl. Ion Iliescu, în ...zile încă revoluționare, ...noastră vă angajați în lup-...pentru putere!" — și pe ...ulduri i se citea stupefac-...Papa aflînd că s-ar fi a-...cu adevăra un antipapă, n-ar ...fost mai consternat!

În mentalitatea oricărui fe-senist de rasă și cu tradiție operează creditar imaginea a două soiuri de opoziție: una ornamentală, milută, disciplinată — un lux pe care regimul și-l oferă împreună cu mari vînători și alte plăcute feluri de a azvîrli banii pe fereastră — și o alta nemulțumită, adică ostilă, sinistră — mai țineți minte? — incălcătoare a Legii. După gust, Partidul Unic ține pe lîngă el cîteva minuscule formațiuni în lesă, în ideea că sînt drăguțe și că, poate, cîndva vor fi de vreun folos. Mai bănuitor, mai elementar, regimul defist în țara noastră a venit repede de hac „tovarășilor de drum". Ideea de a-i invia din propria lor cenușă a suris însă moștenitorului direct, FSN-ului.

Cît privește opoziția autentică, ei i s-a rezervat un regim sever, după ce mai întîi s-a încercat pura ei desființare. Calomnierea prin cele mai joase mijloace, răspîndirea de zvonuri false, atacurile fizice nu au părut cîtuși de puțin condamnabile acelorași factori care declară azi imoral recursul la nemulțumirea publică. Și aici atingem miezul chestiunii: politica nu este de nasul oricui, în mentalitatea Puterii neo-comuniste. Există un monopol al politicii, un centru relațional, forțe care-și trag seva din permanenta „jertfire", înși, numeroși, care-și cîștigă existența din apartenență — și care nu înțeleg să o piardă.

Faptul că în același timp un popor are necazuri este, desigur, regretabil, dar firesc și de neevitat, cîtă vreme nu e loc pentru toată lumea în paradisul Puterii. Sînt dificultăți, ne informează cu un zîmbet în care încape întreaga mulțumire a unei caste, dl. Iliescu, dar, ce să-i faci, ele nu sînt numai la noi. Rezon! Cu toată această explicație, strada e mai departe nemulțumită. Atunci îi întorci spetele și intri în Palat!

BARBU CIOCULESCU

Scandal financiar de proporții la „DIMINEAȚA"

În urma unor conflicte interne, Garda Financiară a fost sesizată joi, 30 ianuarie, asupra deturnării de fonduri și luării de mită de la redactori pentru care se face vinovată conducerea ultimului cotidian central de stat din România — „Dimineața". Cu toate că prin Hotărîrea nr. 148, din 13 ianuarie a.c. a Consiliului de administrație al Presei Libere, ziarul era declarat falimentar, avînd o datorie de 28.84 milioane lei, acesta a continuat să apară cu un tiraj mediu de 15.000 exemplare, în unele zile tirajul ajungînd la 5.000 de exemplare, ceea ce i-a sporit constant datoriile. Spre a salva publicația, domnul Ion Iliescu, președintele României, dăruiește lunar, sub formă de bani pentru publicitate, 800.000 lei redacției și, conform anunțului redactorului șef, din ultima ședință redacțională, banii fiind insuficienți, președintele a acceptat să dăruiască ziarului 1,5 milioane lei lunar în contul publicității făcute în foaia supliment intitulată „Palatul Cotroceni". „Singura soluție de redresare a ziarului — a declarat unui redactor al A.M. PRESS domnul Alexandru Boariu, fost lider sindical la „Dimineața", amenințat că va fi scos din redacție în urma avertismentului că „Fraudele de aici ne vor duce pe toți în pușcărie" — ar fi creșterea tirajului și nu milioanele pompate artificial de domnul Iliescu, milioane cheltuite imediat de colegii mei din conducere cu irresponsabilitate". Același interlocutor a adăugat că ancheta care va începe la „Dimineața" va scoate la lumină lucruri incredibile.

A.M. PRESS

În sectorul energetic, criza se agravează și mai mult

Există mari restanțe la importurile de cărbune energetic, iar aprovizionarea cu cărbune din producția internă este îngreunată din pricină că unele zone de cale ferată sînt impracticabile, a spus domnul ministru al industriei în cursul reuniunii de miercuri a guvernului.

În aceeași consfătuire s-a mai raportat că alimentarea cu energie electrică a fost întreruptă la 48 de mari întreprinderi, care nu au avut posibilitatea să-și achite consumul.

Eveniment în cartier: se sparge gheața.

Foto: PETTER GHEORGHE

Oamenii au împărțit vitele cu proces-verbal „Ei" le-au luat fără nici un act

La Prundu

Ne-au vizitat la redacție Andrei Anastase, Cristian Vameșu și Petre Iordan, trei dintre cei aflați în inima evenimentelor fierbinți din comuna Prundu, județul Giurgiu. Iată ce ne-au relatat dinșii:

„În toamnă, ne spune Andrei Anastase, animalele C.A.P.-ului au fost vîndute la Agro-Prundu (vechiul I.A.S.) pe nimic. Vitele, de exemplu la 17 lei kilu'. Comisia de lichidare a patrimoniului nici n-a fost întrebată, iar oamenii care intraseră în colectivă cu boi, cai, căruțe, că li s-a luat totu' atunci, n-au căpătat nici un capăt de ață".

Sătenii și-au zis că așa nu se mai poate și, cum nimeni n-a stat să-i asculte, pe 1 februarie au intrat în grajdurile I.A.S.-ului hotărîndu-se să-și facă singuri dreptate. S-au apucat să-mpartă vitele.

„Împărțeala s-a făcut cinstit, cu proces-verbal și semnătură de la fiecare; care-a intrat cu doi boi sau cai, cu un plug sau o căruță, primea o vacă", ne spune Andrei Anastase, ales de oameni președintele comisiei de lichidare a patrimoniului fostului C.A.P.

„Eram la început cu împărțeala cînd au venit de la Procuratura și Poliția județului, chemați de conducerea I.A.S.-ului. — Vitele sînt ale I.A.S.-ului, au zis dinșii. — Dacă sînt ale I.A.S.-ului arătați-ne actele de vînzare și noi vi le dăm înapoi! — N-au avut nici un document. Atuncea noi am arătat la organele de la județ cum sînt vitele de prost îngrijite, că abia se țin pe picioare din cauza furajelor proaste. Dinșii ne-au dat dreptate și-au zis așa: — Împărțiți-le cum știți dumneavoastră că e mai bine — și-au plecat. Noi ne-am văzut de treaba noastră.

În timpul ăsta dac-au văzut că ni se dă nouă dreptate, președintele C.A.P.-ului, Tomulesa Dumitru, împreună cu tehnicianul veterinar Cristescu Gheorghe s-au dus la maternitatea de vaci, la grajdul cu tăurași și la salvanul de oi și au început și ei să-mpartă la prieteni și la neamuri, de

A consemnat
ADRIAN PĂTRUȘCĂ

(Continuare în pag. a 2-a)

Bonuri de benzină false!

Dacă aveți ocazia să cumpărați bonuri de benzină cu prețuri între 25 și 50 lei/l de prin piețe, de pe lîngă bloc sau de aiurea, gîndiți-vă de două ori înainte de a o face, pentru că multe dintre ele sînt falsuri! Lucrătorii mai multor stații PECO din Capitală s-au alarmat la apariția acestor contrafaceri, alarmînd la rîndul lor conducerea Competrol S.A. Unii dintre ei, însă, din neglijență, din lipsă de experiență sau din cauza condițiilor neadecvate unor astfel de situații, au livrat benzină pe bonuri false. Acum sînt buni de plată.

Prin amabilitatea domnului Dan Bartac — șef al Serviciului „Livrări către populație și protecția consumatorilor" de la Competrol S.A. — am aflat că „afacerea" aduce mari prejudicii societății respective. S-au înregistrat peste 200 de tichete false, dar numai pînă acum și numai în București.

Numărul lor în întreaga țară nu este cunoscut încă. Dl. Bartac ne asigură că salariații stațiilor PECO au fost instruiți în depistarea falsurilor, lucru care se confirmă, stînd de vorbă cu cîțiva dintre ei. Prin ce se deosebesc bonurile contrafăcute de cele „reale"? Prin culoare (mai deschisă), prin hîrtie (mai groasă și mai fără). Avînd în față cîte un exemplar din fiecare, trebuie să recunosc că mi-a fost foarte greu să apreciez care este falsul. Cum s-o descurce noaptea, pe frig, în întuneric, un lucrător de la PECO? Am mai aflat de la dl. Bartac Dan că poliția a fost sesizată încă de la sfîrșitul lunii ianuarie.

La inspectoratul General al Poliției am mai aflat de la domnul lt. maj. Liviu Răducanu (Biroul de Presă) că dosarul cu afacerea respectivă este în plină cercetare. Nedorind să tulbur cursul cercetărilor, nu mai pun alte întrebări, dar accept amabila invitație de a păstra legătura cu dl. Răducanu.

Pînă la descifrarea cazului, automobiliștii ar face bine să se mulțumească totuși cu rația de benzină la preț redus fixată de Guvern...

PAUL SPĂNU

Norvegia-România-India

ISTORIA COMPLETĂ A UNUI TRANSPORT DE APĂ GREA

La 4 februarie, Norvegia a afirmat că, în urmă cu aproximativ șase ani, India a primit în mod ilegal — din partea guvernului fostului dictator român, Nicolae Ceaușescu — un transport de apă grea de provenință norvegiană, care poate fi folosită pentru producerea de bombe atomice. „Apa grea pe care Norvegia a vîndut-o României a fost trimisă mai departe Indiei", a afirmat procurorul general Anstein Gjengedal, în urma unor convorbiri cu oficialități române de la București.

Ministerul de Externe a relatat că Ambasada Norvegiei de la New Delhi a întrebat guvernul indian dacă are vreo informație privind traseul urmat de o cantitate de 12,5 tone de apă grea ce a fost vîndută României în anul 1986 spre a fi folosită în scopuri pașnice, la o viitoare centrală energetică. Anterior, India respinsese bănuielile formulate de Norvegia că ar fi primit un transport de 15 tone de apă grea norvegiană, deviată în mod ilegal prin Elveția în anul 1983.

Gjengedal a relatat că, împreună cu un ofițer de poliție norvegian, a vizitat Romă-

(Continuare în pag. a 4-a)

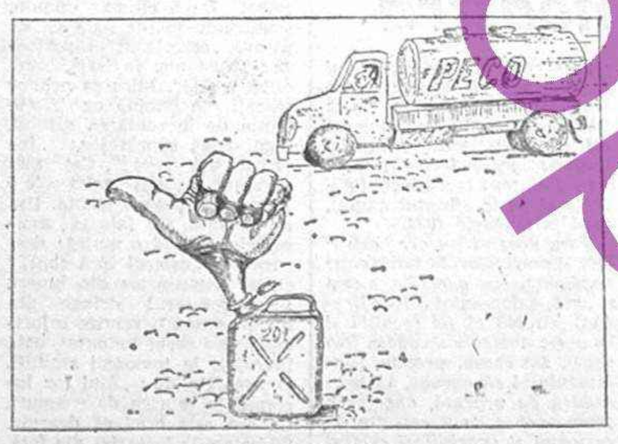

„Nu există o influență foarte strălucită"

În timpul conferinței de presă de miercuri, la care „Dreptatea" nu a fost admisă, domnul Ion Iliescu s-a referit și la relațiile economice internaționale ale României, în special la cele cu Occidentul, discutate săptămîna trecută la Davos, precum și la cele cu republicile desprinse din fosta Uniune Sovietică.

Referirile la aspectele politice ale contextului internațional nefericit, pe care l-a creat pentru țară politica antidemocratică a Președintelui, au fost mai curînd cifrate, cu excepția aluziilor la politica domniei sale și a domnului Mircea Snegur. În această ultimă privință, domnul Iliescu a apreciat sarcastic că „din partea noastră nu există o influență foarte strălucită".

În intenția domniei sale, susținerea aceasta era o ironie la adresa celor care îi combat politica de menținere a celor „două state române". După părerea noastră, epigrama domnului Președinte ar trebui interpretată invers, ca una îndreptată împotriva autorului ei. În chestiunea Basarabiei, credem noi, nu există „o influență foarte strălucită" tocmai din partea domnului care, astăzi, e din nefericire șeful statului român.

Domnul Iliescu a spus, plin de o compătimire amicală, că situația domnului Snegur „nu este deloc simplă, este poate chiar mai complicată decît cea a președintelui României". Domnul de la Chișinău se află „între două zone de presiune", a reamintit președintele Iliescu. Pe de o parte, Mircea Snegur e presat de problemele create în fosta Uniune Sovietică, pe de altă parte, de unioniștii de la noi din țară.

E curios că nici bietului domn Snegur, nici „despotului înțelept" de la București nu le vine ideea că una dintre „zonele de presiune", aceea din România, ar dispărea dacă prețioșii basarabeni ar renunța la politica antipatriotică, revoltătoare, pe care o practică de comun acord cu domnul Iliescu, și ar deveni un partizan convins al reintregirii României. Or, domnul Snegur susține, după cum remarca ziarele tretute Associated Press, că Basarabia s-ar afla astăzi după secole de dominație de către ruși, turci și chiar de către „rudele" ei române. O falsificare a istoriei atît de grosolană îl plasează pe domnul Mircea Snegur printre inșii nevrednici de a mai fi socotiți români. Domnul Ion Iliescu nu are nici o justificare să ceară „înțelegere și sprijin" pentru un exemplar demn de disprețul și indignarea noastră ca domnul Mircea Snegur, nici să pretindă „să facem tot ce depinde de noi" pentru a-l susține pe acest calomniator al poporului nostru.

În răspunsurile consacrate Forumului Economic Mondial de la Davos, domnul Președinte a vorbit cifrat, așa cum spuneam, a dat poate chiar o imagine ușor suprarealistă a celor întîmplate. Supus, după propria-i expresie, unui „tir de întrebări", în timpul unei mese rotunde la care mai participau 15–16 personalități, domnia sa a trebuit desigur să încerce să dea asigurări unor oameni care nu aveau prea mare încredere în perspectivele create pentru eventualii investitori străini în România barbarilor din iunie 1990 și septembrie 1991, în România legislației pre-totalitare și corupției aproape schizofrenice a aparatului de stat comunist conservat cu atîta grijă de regimul actual. Va fi oare posibil, într-un viitor apropiat, să se ofere suficiente garanții investitorilor americani și japonezi pentru a se valorifica proiectata zonă liberă din „masivul dunărean", la care se referea domnul Iliescu în conferința de presă?

Dubiile noastre sînt cu atît mai pronunțate, cu cît domnul Președinte pare să trateze chestiunile uneori prea în mare, fără respectul cuvenit pentru detalii. Referindu-se, de pildă, la alt subiect, la relațiile economice cu republicile din fosta U.R.S.S., domnia sa vorbea despre „asigurarea unor surse importante de energie și materii prime". Or, în aceeași zi, în cursul reuniunii săptămînale a guvernului, se semnala că sursele de energie din strămutate nu sînt asigurate. Există, o raportat printre altele ministrul industriei, mari restanțe la importurile de cărbune energetic.

Cu tot regretul, trebuie constatat că miercuri, în cursul conferinței sale de presă, domnul Ion Iliescu a uimit încă o dată prin respectul mult prea relativ al domniei sale pentru autenticul, exact și esențial. Opinia publică se așteaptă ca președintele să aducă altă politică de informare, una demnă de numele ei, dezbărată de ticurile propagandei comuniste, dedicată adevărului, oricît de crud ar fi el.

ILIE PAUNESCU

Cucuveaua e și ea o pasăre

Societatea noastră nu se vindecă, ci afirmă că n-a fost niciodată bolnavă. Nu trebuie ...-ți bați capul. Deseori mi se ...explicații. Au fost comuniști, dar n-au avut gîndire comunistă. Au fost activiști, ...ofițeri, milițieni dar erau oameni. Te-au bătut dar le-a părut rău. Într-o anchetă pe ...stradă l-am întrebat pe cetățeni care-i grija lor de mîine. O bună parte din ei vor să scape de Iliescu. O altă parte să aibă ce mînca. Alții au grijile cele mai nevinovate: să-și cumpere o mașină de spălat, ...găsească lavete praf ventru copii, să fie sănătoși, să înceteze hoțiile ICRAL-ului, să ...o viață liberă și normală, ...fie alegerile corecte, să ...bac-ul, să-și găsească un loc de veci. (În Străulești costă 5.000 lei, la Sfînta Vineri ...se găsesc, la Bellu costă enorm de mult, doar în Popești-Leordeni e ceva mai ieftin, dar trebuie să știi pe cineva). Cîteva doamne mi-au recomandat să nu umblu cu proteii și „să cîștige cine merită — Frontul". S-au scăpat probabil.

La întrebarea „Sînteți disperat", un polițist mi-a răspuns: „În legătură cu ce? Nu mă privește. Nu sînt. Alții, poate". Vînzătoarele de la „Ștefanel" nu sînt deloc disperate, iar părerea lor e că alții sînt, dar au bani. „Și ce rezolv dacă sînt disperat? Doamne ferește — mai bine nu sînt. Alții or fi dar nu o spun pentru că o spun degeaba". (Un bătrîn). „Nu sînt disperat. La vîrsta mea nu mai am motive. Sînt credincios și credincioșii nu au dreptul să fie disperați. Dumnezeu te ajută". (Alt bătrîn). „Cum adică? De care situație? Nu". (Alt polițist, de la circulație de data aceasta). „Au vrut să fie disperați. Și au făcut-o". (Un student). „Sînt. Disperat de viața asta, de boală, pe fiică-mea o dă afară, nevastă-mea e bolnavă". (Un vînzător de lozuri în plic). „Nu pot fi disperată, pentru că mă ocup de ceva. Sînt îndrăgostită". (O studentă). „Nu știu. Să ajung pînă mîine". (O bătrînă). „Cred numai în ceea ce văd și ce văd nu-mi îngăduie să cred în nimic. Să nu mai fie comuniștii la putere". (Un rocker). „Grija de mîine?! Să triumfe muzica rock și să-l regulăm pe Bibicul. Care Bibic?! Las' că știi tu". (Alt roker). „N-am griji, adică să înțeleg că n-am chef să ți le spun. Sînt tentat să fiu disperat dar nu-s prost". (Un tînăr cu haină de piele și fîntînă).

Un proverb rusesc de pe vremea Uniunii Sovietice afirmă candid: „De haina de cerșetor și de pușcărie nu scapă nimeni". Cei ce știu ce fel de pasăre e cucuveaua să nu-și facă griji. Cît despre verbul „a cucuvi", în românește înseamnă „a locui în Palatul Cotroceni".

ANTOANETA DOHOTARIU

• BLOC NOTES • BLOC NOTES • BLOC NOTES • BLOC NOTES •

VÎLCEA:
AFACERI CU BENZINĂ

Neregularitățile și abuzurile ce se comit de mai multă vreme la stația PECO-Troianu din Rm. Vîlcea au fost aduse la cunoștința Poliției din Rm. Vîlcea, de către mai mulți cetățeni ai orașului, fapt ce a determinat instituția sesizată să efectueze verificări financiar-contabile, la PECO citat, ne informează purtătorul de cuvînt al Inspectoratului de Poliție Vîlcea, domnul căpitan Mihai Gheorghiasa.

Faptul că Poliția a găsit niște tabele de distribuire a benzinei la preț de 50 lei litrul — tabele care nu erau legale, precizează căpitanul Gheorghiasa — a determinat extinderea cercetărilor. A rezultat, astfel, că unii angajați de la stația PECO-Troianu au vîndut cetățenilor benzină la prețul de 130 lei litrul, dar au justificat-o la prețul de 50 lei litrul, diferența de bani însușindu-o în propriile buzunare.

Domnul Gheorghiasa mai precizează că, la cererea Poliției Rm. Vîlcea, cercetările continuă, fiind arestate preventiv două persoane. Paguba stabilită pînă în prezent este de 860.808 lei.

GALAȚI:
CREȘTE PREȚUL TABLEI PENTRU CONSERVE

Întrebînd de ce sînt atît de scumpe conservele de pește, corespondentul „Rompres" la Galați a primit de la dl. ing. Leonida Pascal, directorul societății „Pescogal", următorul răspuns: „Nici nu poate fi altfel, din moment ce prețul unui kilogram de tablă necesară realizării cutiilor de conserve a crescut de la 140 de lei în 1989 la 535 lei în 1991. Recent, am fost anunțați că tabla de conserve va ajunge, începînd cu 15 februarie, la 800 lei/kg. Este de presupus că, în aceste condiții, o conservă de pește — de 250 grame, greutate netă — nu va mai fi 70—80 lei, ca pînă acum, ci mult mai mult..."

LA ELECTRONICA S.A.
GREVĂ JAPONEZĂ

București 5 (Rompres). — „Nu este vizată conducerea întreprinderii, greva are rolul de a sensibiliza executivul" — a declarat dl. Aurel Constantin, liderul sindical de la Întreprinderea „Electronica" S.A., unde astăzi a avut loc o grevă de avertisment de tip japonez.

Principalele nemulțumiri ale greviștilor sînt legate de: plafonarea fondului de salarii la nivelul lunii octombrie 1991, deși există resurse de creștere a salariului care să nu influențeze prețul; salariile mici, în condițiile în care producția nu a scăzut „prea mult"; nemulțumirea față de Hotărîrea Guvernului nr. 781/91 care limitează fondul de participare a salariaților la beneficii.

RĂMĂȘITELE PĂMÎNTESTI ALE LUI TITULESCU VOR FI ADUSE ÎN ȚARĂ

● În data de 4 februarie a.c., tribunalul din Gras — Franța, a dat sentința în procesul intentat de fundația „Titulescu" doamnei Antoniade, în cavoul căreia se află rămășitele pămîntești ale lui Nicolae Titulescu. Tribunalul a hotărît ca viitorul loc de odihnă al lui Titulescu să fie municipiul Brașov, toate cheltuielile, inclusiv cele de transport, urmînd a fi suportate de fundația „Titulescu".

A.M. PRESS

arhivele securității

Existența PNȚCD e indispensabilă pentru România democratică

– Declarațiile d-lui Corneliu Coposu –

Publicăm, începînd cu acest număr, fragmente dintr-un important interviu acordat de domnul Corneliu Coposu, președintele Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat, revistei „AGORA" care apare în S.U.A. (Director : Dorin Tudoran).

Interviul, realizat de Nicolae Prelipceanu, a apărut în nr. 4/1991 al revistei.

N.P. : Există voci care spun că partidul dvs. este depășit de istorie, țărănimea nemai-existînd, practic, și deci el n-ar mai avea de jucat nici un rol în România. Ce puteți să ne spuneți despre asta ?

C.C. : Greșeala se face datorită titlului tradițional al partidului nostru. El are două proveniențe, cea de dincolo de Carpați, care s-a născut pe Cîmpia Libertății în 1848 și care și-a întemeiat existența și lupta pe cele 14 puncte ale lui Simion Bărnuț, lansate în catedrala de la Blaj la 14 mai 1848. Acesta a fost programul partidei la Miercurea Sibiului, primul ei președinte fiind Ilie Măcelaru. Acest partid are meritul și gloria că a constituit o școală de luptă națională, partidul nostru fiind partizanul unirii Transilvaniei cu patria mumă, la 1 Decembrie 1918. Dincoace de munți, în România veche, partidul își are originea în mișcarea țărănească inițiată de Constantin Dobrescu-Argeș, în sfîrșitul secolului trecut. La 1895, această mișcare țărănească a devenit o forță politică pe care conservatorismul epocii a scos-o din circulație. A mai existat o încercare de reluare a ideilor țărăniste de către Vasile Kogălniceanu care, și ea, s-a estompat în convulsiunile revoluției țărănești din 1907. Ideea a fost reluată de Ion Mihalache în transeele de la Mărășești, unde, de fapt, s-a născut ideea unui partid politic de nuanță țărănească. Partidul, avînd aceeași doctrină, aceeași ideologie și aceleași obiective cu partidul de dincolo de munți, care se numea Partidul Național datorită faptului că obiectivul lui de căpetenie era emanciparea națională a Transilvaniei, afiată sub monarhia habsburgică, la fuziunea din '26 s-a păstrat titlul ambelor partide: național și țărănesc. Partidul, așa cum rezultă și din programul lui din 1935, nu este un partid de clasă ; nici nu există o clasă țărănească ; n-a reprezentat exclusiv pătura țărănească. Așa cum este enunțat în programul său, este un partid al armoniei sociale, întemeiat — la ora aceea — pe țărănimea care reprezenta 65% din populația României. Ideile călăuzitoare ale acestui partid, și înainte și după fuziune, au fost patru : o democrație desăvîrșită, morala creștină, dreptatea socială, și patriotismul luminat. Ele stau și acum la baza partidului și ele sînt și ale lui Simion Bărnuț și ale lui Ilie Măcelaru și ale lui Ion Mihalache. Nu sîntem un partid de clasă, de aceea întrebarea dvs. privind rostul acestui partid în condițiile disipării categoriei țărănești, mă feresc să spun clasă, pentru că nu există o clasă țărănească, în rîndurile țărănimii românești există zece clase suprapuse, care sînt uneori chiar mai antagoniste în raporturile dintre ele decît în raporturile cu celelalte categorii sociale, nu se referă exact la noi, care reprezentăm toate categoriile sociale și avem drept obiectiv o evoluție armonioasă a societății românești. De aceea noi considerăm utilă, chiar indispensabilă existența acestui partid, existența programului nostru pentru România democratică de mîine.

N.P. : Cum explicați dezbinarea românilor, faptul că sînt, atît în țară cît și în exil, împărțiți, nu numai în păreri, asta-i altceva, dezbinați ?

C.C. : Din păcate noi am fost singura țară care, datorită neînțelegerii românilor din diaspora nu am putut realiza o mișcare solidară a celor de peste frontieră. Acum, în ultimul deceniu, nu am reușit să avem în străinătate o convenție națională a expatriaților români. Cred că s-au format zeci de partide, care se combăteau unele pe altele. Din cauza asta forțele românilor expatriați s-au irosit în cicnirile dintre ei, în loc să fie puse în serviciul unor cauze superioare, eterne, ale neamului românesc. În țară situația este similară, fiind determinată de existența unor oameni aserviți vechilor concesii marxist-leniniste și care nu se mai pot emancipa de sub carcasa acestei ideologii. Sînt convins că trei sferturi din adepții FSN-ului au o mentalitate marxist-leninistă, indiferent de ceea ce afirmă. Curentele de extremă dreaptă, care s-au manifestat scandalos în ultima vreme, aducînd un enorm prejudiciu țării noastre, mai cu seamă în străinătate, nu sînt în realitate decît niște etalări ale unor concepții stîngiste, care, îmbrăcînd o haină artificială de hiper-patriotism românesc, încearcă să se manifeste pentru a deturna de la păcatele și trecutul lor atenția opiniei publice. Noi sîntem îmbiciși de concepția marxist-leninistă. Această ciumă, care a însemnat comunismul pentru sud-estul Europei și care în țara noastră cred că a făcut mai multe victime decît amîndouă războaiele mondiale împreună, are pe conștiința ei crima de căpetenie de denaturare a spiritului românesc. A promovat complexul relei credințe, dedublarea personalității omului. Avem două generații de oameni care suferă de acest sindrom, foarte nociv în ceea ce privește orientarea socială a oamenilor. Această dedublare a personalității a fost mult mai nocivă pentru România decît catastrofa biologică determinată de criza economică, de lipsa de alimente și de evoluția tinerei generații într-o sărăcie poate fără echivalent. Această stare a determinat o confuzie în societatea românească. Apariția sutelor de partide, veleitatea unor oameni care vor să se afirme cu orice preț, punînd deasupra intereselor permanente ale neamului interesele orgoliilor lor personale, este o mare nenorocire pentru actuala societate românească. Eu, totuși, am încredere că lucrurile în scurtă vreme se vor limpezi, că opinia publică, prin intuiția, nu prin informația ei, va ajunge la un echilibru. Am citit o carte apărută în deceniul patru, care avea un titlu sugestiv : „Istoria popoarelor romantice", de un anume academician francez Lucien Faure. În cartea asta, în care se analizează din punct de vedere al psihologiei colective manifestarea istorică a popoarelor din lumea întreagă, am avut satisfacția a găsi trecut poporul român printre popoarele realiste, printre popoarele politice. Pentru a exemplifica acest caracter realist al poporului român este citat, ca model antologic de cumințenie politică, de apartenență la lumea realistă a epocii, testamentul lui Ștefan cel Mare. Alte popoare, romantice, au un destin pus sub semnul îndoielii. Poporul român, este și părerea mea fermă, este un popor politic. Chiar lipsit complet de informații, rupt de realitățile istorice ale țării, de civilizația occidentală, la un moment dat, prin intuiție, poate să aleagă drumul cel mai indicat pentru ieșirea din impas, pentru a ajunge la o limită de normalizare a vieții sociale, politice și economice în țară. Pe intuiția poporului român conteze.

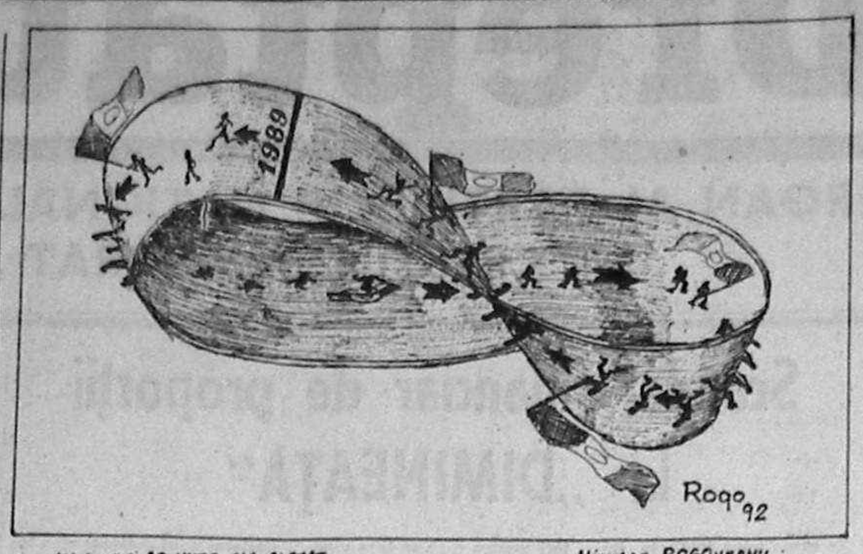

AM AJUNS, DE UNDE AM PLECAT. NICOLAE ROGOVEANU.

Spre generalizarea învățămîntului de 12 ani?

Îi invităm pe toți factorii cu putere de decizie și influență din învățămînt să facă o scurtă documentare la Școala generală nr. 12 din București. Situația de aici e comună majorității școlilor din marile orașe.

În mod normal, la numărul 12 ar trebui să învețe în jur de 2.500 de copii. În momentul de față doar 2.000 dintre aceștia îi urmează cursurile. Diferența de elevi frecventează școli învecinate, din lipsă de spațiu, care este insuficient chiar și pentru cei rămași. Localul „eufemistic spus, este aproape corespunzător desfășurării procesului de învățămînt. Sanepidul a retras, la jumătatea trimestrului I, autorizația sanitară de funcționare. Însă, corpul didactic a decis să continue activitatea, considerînd inadmisibil ca fii părinților de educație 2.000 de copii. Găsirea unei soluții se lasă așteptată de mai bine de doi ani.

Prima serie de copii începe cursurile la 7,30. Aceștia se pot considera privilegiați, găsind clasele curate și încălzite. În schimb, celelalte trei serii ce se succed pînă la ora 20,45 sînt nevoite să învețe în condiții pe care Sanepidul le consideră inacceptabile. Pur și simplu, nu există timpul liber pentru ca între serii să se facă un minim de curățenie. Orele de educație fizică se desfășoară pe holi, vechea sală de sport fiind acum transformată în sală de clasă, așa că în pauze copiii, ieșiți din atmosfera înăbușitoare a claselor, inhalează praful înălțat anterior de colegii lor.

Situația prezentată ar avea o rezolvare simplă, însă, în afară de implicarea factorilor de răspundere, mai este nevoie și de bani. Or bani, știm cu toții, nu prea sînt. Noul local în care, de la 15 septembrie 1991, trebuia să se mute Școala nr. 12 este în stadiu de finisare, dar constructorul, Pajura S.A. (fosta ACM 1), a abandonat lucrările pe motiv că Ministerul Învățămîntului nu i-a virat banii datorați.

Susținem că cei ce polemizează în jurul duratei cursurilor gimnaziale nu au dreptate. Nici 4 ani, nici 5 nu acoperă timpul efectiv de studiu pentru o oră de curs de 50 de minute. În condițiile unei ore de 35 de minute, cazul Școlii generale nr. 12, este nevoie ca școala generală să se întindă pe o durată de 10 ani și ceva, pentru a acoperi programa actuală elaborată pentru 8 ani. Adoptarea proiectului inițiat de Ministerul Învățămîntului, școală generală de 9 ani, se duce, în mod logic, în situația prezentată, la generalizarea învățămîntului de 12 ani.

Și uite așa, se înfăptuiesc obiectivele „epocii de aur". Cu oameni deloc noi.

ROLAND CĂTĂLIN PENA

Oamenii au împărțit vițele cu proces-verbal „Ei" le-au luat fără nici un act

(Urmare din pag 1)

și-au luat fiecare cîte 20—30 de oi și două-trei juninci, fără proces verbal sau alt act.

Au venit la noi cîțiva săteni și ne-au spus. Cînd am ajuns, ăia își împărțiseră tot între ei".

Cristian Vameșu : „Ia uitați ce zice în ziarul Adevărul" și-mi arată declarația contabilului-șef de la I.A.S., Dobre Stăncoci. **„Nu au luat animalele cînd erau vai de ele. Au venit la de-a gata."** „Cum poate dom'le să zică așa cînd mureau vițele pe capete în grajdurile I.A.S.-ului ? Păi știți ce-a pățit Năvîrgeac Ion? A cumpărat de la I.A.S. o vacă și i-a murit a doua zi."

„Stați o clipă" intervin eu **„spuneți că I.A.S.-ul a vîndut la cetățeni vițele luate de la C.A.P. ?!"**

„Păi sigur. Ce afaceri au făcut !... După ce-au cumpărat cu 17 lei pe kil au vîndut cu 90—100 și chiar 120 pe kil. Marcu Marin a dat pe-o vacă de la I.A.S. 30 000 lei"

Andrei Anastase : „Ia uitați ce mai scrie în **Adevărul** : Maria Surugiu, contabilă-șefă la C.A.P. zice că am încins tot satul și că am promis la oameni că le dau tot cu ce au intrat în C.A.P. Să aducă măcar un martor că am zis eu asta. Păi cum să zic așa ceva, păcatele mele ?"

Cristian Vameșu : „La Maria Surugiu e obicei de familie. Bărba-su, Marin Surugiu, fost vice la Consiliul Popular, intra cu forța în curțile oamenilor și le lua animalele, zicea că pentru contractare, da' le vindea la obor.

Andrei Anastase : „Alcea (tot în **Adevărul** — n.n.) zice că la oameni le pare rău că s-au luat după mine și că acum duc animalele înapoi. Nu-i așa ! Le duc de frică, i-a speriat de la I.A.S. că-i dă afară din servici. Lumea e speriată și de Poliție, cînd i-a văzut că dă buzna prin ogrăzi fără să aibă vreun act la mînă, un mandat."

„Dacă e să ne luăm după Adevărul, dinșii scriu și că erați în stare de ebrietate..." zic eu.

Petre Iordan : „Pe nea Tase îi știe tot satul că-i un om de ispravă, că altfel nu-l alegea președinte la comisie. Poa' să vă spună toți că nimeni nu l-a văzut băut".

Andrei Anastase : „Eu nici nu am voie să beau, urmez un tratament. Am și rețete..."

Petre Iordan : „Mai scrieți, vă rog, că oamenii din Prundu s-au săturat de minciunile Mafiei de-aici și oricît va trebui să luptăm, pînă la urmă tot noi o să cîștigăm, pentru că dreptatea e de partea noastră".

Într-adevăr, DREPTATEA e de partea dumneavoastră.

Cititorii ne solicită sprijinul

Cer desființarea sentinței politice criminale nr. 2/1952, prin care comunismul mi-a ucis tatăl la Gherla

– În atenția d-lui ministru al justiției –

Prin sentința nr. 2/1952, dată de Tribunalul Militar Teritorial București, în dosar 3/1952, tatăl meu ILIE BÂRBATU, a fost condamnat la 15 ani muncă silnică, 8 ani degradare civică și confiscarea averii, sub învinuirea de uneltire contra ordinii sociale și menținînd că a fost șef de sector PNȚ Maniu la Constanța. Tatăl meu a decedat în închisoarea de la Gherla la 14 aprilie 1953, la vîrstă de 55 de ani, ca urmare a atrocităților la care a fost supus.

Am cerut Procuraturii Generale declararea recursului extraordinar pentru desființarea sentinței de condamnare politică și achitarea post-mortem a tatălui meu. Acest for a refuzat cererea mea, scuzîndu-și impotența în materie, într-un limbaj clasic de lemn, absolut de neînțeles mai ales după revoluția anticomunistă din 22 Decembrie 1989. Am adresat două memorii și Președintelui țării, lui I. Iliescu, dar s-a reeditat „lupta cu morile de vînt".

La toate nivelurile la care m-am adresat cerînd să mi se înapoieze imobilul din strada Răsuri 19, confiscat, se face o confuzie voit grosolană între casele naționalizate prin Decretul 524/1955 și imobilul tatălui meu confiscat prin hotărîre judecătorească (în iulie 1953, în cadrul unei condamnări politice), care poate fi redat celor în drept numai prin desființarea sentinței devenite anacronice în climatul de azi al unui stat democratic.

La 21 octombrie 1991, am adresat un memoriu în aceeași problemă, cu încredere sporită, lui Mircea Ionescu-Quintus, ministrul justiției.

Pe 1 ianuarie 1991, am primit adresa 9159, semnată indescifrabil de un director din Ministerul Justiției, care a refuzat să-și dactilografieze numele, conform uzanțelor unanim acceptate (oare de ce ?), din care citez : „Scrisoarea dvs. a fost trimisă spre competentă soluționare la Procuratura Generală, de unde urmează să primiți și rezultatul". Au trecut alte trei luni de zadarnice așteptări.

Deci reluarea circuitului în circuit închis, scurtcircuitat ! Pe bună dreptate se poate pune întrebarea : De ce oare peste doi ani de la explozia unei revoluții antitotalitare, anticomuniste, nu se poate desființa o sentință comunistă, totalitară ? Oare cine scurtcircuitează evoluția României către o democrație autentică proprie unui stat de drept ?

Cine are urechi de auzit... este rugat să audă și mai ales să răspundă corespunzător.

Conf. univ. dr. ing. GH. I. BÂRBATU

Astrologi pentru liniștea noastră

Popularitatea astrologiei pe plan mondial se află în plină ascensiune. Există în S.U.A. prezicători celebri. Printre aceștia, Maxim Taylor, profilat în prezicerea conflictelor interstatale ; Joan Weagly, fostă astrolog personal al președintelui Ronald Reagan și a soției sale, colaboratoare a companiei de televiziune C.N.N., specializată în problemele Rusiei și ale președintelui Boris Elțin ; Terry Brill, prezicător pentru cei ajunși șomeri sau fără locuință ; Henri Wineharten, specialist în crize economice ; Robert Scheiffer, șeful unei organizații din San Francisco, ce ține evidența prezicerilor efectuate de cei mai renumiți astrologi americani. În evidențele lui figurează și președintele S.U.A., George Bush, căruia i s-a prezis obținerea cu ușurință a unui nou mandat la alegerile prezidențiale din noiembrie 1992, precum și unele „probleme cu sănătatea".

Astrologi cunoscuți există și în Europa. Zilnic, apar numeroase publicații care conțin horoscoape și preziceri interesante. Mai aproape de noi, în Bulgaria, se cochetează frecvent cu astrologia. Luna trecută, la postul național de radio din Sofia, precum și în revista „Dialog", prezicătoarea Tvetanka Ranghelova s-a dovedit a fi un foarte bun astrolog, prin horoscoapele sale, realizate personalităților politice din țară. Însă, tot ea a cam întins coarda, prezicînd pentru anul 1993 apariția pe continent a unei noi formațiuni statale, alcătuită din țările balcanice (deci și România !), cu centrul la... Sofia ! ! ! Iar „sora" ei, prezicătoarea Daniela Tankova, publică în revista bulgară „Anteny" din 29 ianuarie, a.c., un horoscop al președintelui Jelio Jelev, căruia îi prezice o perioadă foarte grea între 2—22 aprilie 1992, cu probleme dificile ce necesită rezolvări treptate începînd cu sfîrșitul lunii mai, pînă la mijlocul lunii iunie și de la sfîrșitul anului, pînă în ianuarie 1993.

Țara noastră nu are astrologi și prezicători de talie internațională, (cu excepția, cam și trsă, a domnului Silviu Brucan), riscînd să fie socotită și în acest domeniu... codașa Europei. De aceea, propun Parlamentului să aprobe, în procedură de urgență, angajarea temporară a unui colectiv de astrologi și prezicători celebri din străinătate. Cu cheltuielile în valută ocazionate de aceste angajări, parlamentarii să nu se zgîrcească, chiar dacă s-au plătit în ultimii 2 ani (după cum s-a estimat într-o intervenție din Senat), milioane de dolari pentru diferiți experți străini, care, adesea nici nu și-au făcut datoria. Deci, să vină Wineharten, să ne prezică ieșirea țării din criză și scăparea de greutățile degringoladei economice în care ne-au adus guvernele Roman și Stolojan. Să vină Terry Brill, să prezică sutelor de mii de șomeri că pot spera, în viitorul apropiat, la cîte un loc de muncă. Să-l invităm și pe Maxim Taylor care să întocmească horoscopul fraților noștri de peste Prut. Să vină vecinele Ranghelova, cu „sora" ei Tankova și să ne prezică alegeri corecte și lichidarea comunismului în România. Dar, era să uit, să ne prezică și pensionarea, în luna mai a domnului Ion Iliescu. Asta, așa... pentru liniștea noastră !

STELIAN IONESCU

„Cînd s-o lipi cerul cu pămîntul..."

1959. După-amiază de noiembrie. Colectivizarea forțată în plină desfășurare. Pe ulițele cartierului Boziaș, din Tîrnăveni (Mureș), grupe de agitatori în drum spre familiile de țărani vizate pentru lămurire.

Grupa prim-secretarului pe oraș avea pe listă un singur nume : Costea. Spre bucuria generală, portița era descuiată. În curte însă, îi iau în primire trei dulăi. Cîinii au fost greu de potolit cu amenințări și pietre aruncate într-o doară. Să fi fost un semn rău ? Din fața ușii de beton care duce în casă au răsunat apeluri răgușite, strigate singulare sau în cor, cu numele proprietarului și înginate de cîini. Zadarnic. Chemările se relau. Efectul : zero.

Din spatele grajdului, pe portița șurii, apare o grămadă de pleavă purtată în furcă de stăpînul potrivit de statură, lat în spate, brațe vînjoase, pășind încordat, absent la zîmbetele și salutările străinilor. Unul îi deschide ușa grajdului. Gazda intră și nu mai iese. Privirile nepoftiților se încrucișează nedumerite. Prim-secretarul zîmbește intrigat, îndeamnă moale : „Intrați careva după el !". Un agitator se transformă în cercetaș. După cîteva minute, scuturîndu-se de paie și de pleavă, „cercetașul" raportează : „Nu-i nici în iesle, nici după iesle !". Mirarea ochilor căscați se îmbină cu risete frînte de încruntarea șefului, care strigă căprărește : „Încercați ușa casei !". Cei mai apropiați „venetic" saltă cele 5 trepte și probează clanța. Ușa nu cedează. Cu fața la maimarele, afișînd o mutră descurajată, „ușierul fără șansă" ridică neputincios din umeri. Prim-secretarul strînge din fălci, aruncă o privire injurioasă spre cerul înnourat, cată învrăjbit la tovarășii amuțiți. O voce timidă : „Fiul lor lucrează la fabrica de geamuri. La ora asta cred că doarme. Să batem la fereastra din față. Cei care eșuase la ușă parcurge pridvorul, calcă peste grămada de știuleți, aleși pentru galițe și porci, ciocăne în geam, bate cu pumnul în ramă. Dincolo de sticla ferestrei apare o față tînără cu părul răvășit și ochii holbați. Dispare grăbit de sub perdea. Ușa se deschide larg. În pantaloni și cămașă, tînărul suride fals și rușinat, se înclină, invită în casă.

Agitatorii iau loc la masa mare din bucătărie. Prim-secretarul ridică brațul și comunică scopul vizitei : înscrierea în gospodăria agricolă. Flăcăul, încă necălit în armata de construcții, se refugiază în barca scuzelor : „Averea nu-i a mea !... N-am imputernicire să desemnez cererea !...". „Părinții unde sînt ?". Tînărul sigur de el : „Tata în curte, mama prin vecini". Șeful pe același ton de cazarmă : „Du-te și adu-i aici". Fiul iese.

Ușa se deschide larg. Flăcăul își împinge ușor tatăl în casă. Șeful misiunii vine, zîmbește triumfător, îi stringe mîna și-l plasează în capul mesei rostind jovial : „De cînd vă așteptăm !".

Peste capul gazdei plouă cu argumente smulse din statut, preluate din presă, broșuri, toate orientate, explicate, lămurite, și demonstrate pe direcția „superiorității" muncii în comun. Ținta comună ascultă mută, cu gîndurile hoinărind cine știe unde.

Cererea de înscriere gata completată așteaptă semnătura fatală care se încăpățînează să întîrzie. Spuse răzlețe, cu tușă ușor rînjoasă, chemări și îndemnuri se înșiruiesc serbede, neputincioase. Capul familiei — glas de mormînt. Voci mieroase relau pilde de raion, din regiune și din țară, se citează din cuvîntări, se demască sursele sărăciei și exploatarea, se pronostichează perspectivele țărănimii. La toate cele o singură replică : „Să vină muierea !".

Ușa se dă în lături violent. Stăpîna înaltă cu mîinile pe șolduri, voce de plutonier, gură de soacră rea : „Ce căutați aici ?". Secretarul-prim sare de pe scaun, merge spre ea surîzînd, cu mîna întinsă. I-o respinge brutal lovindu-i-o cu dosul degetelor noduroase. Șeful încearcă o introducere în temă. Femeia trage aer în piept, arată spre ușă cu mîna întinsă, tună : „Ieșiți minteni din casa mea. A-fa-rااă !"... Pune mîna pe măturică, o ridică deasupra umerilor, vrea să-l lovească. Prim-secretarul ridică brațul-scut, pășește înapoi contrariat. Coechipierii burzuluiți, speriați, saltă în picioare. Feciorul țipă : „Mamă !!!". Agitatorii umiliți se strecoară vigilenți pe lîngă zidul pridvorului în ulițe. Cînd sub bombardamentul susținut al ocarelor și blestemelor, amestecate cu lătrăturile dușmănoase, ultimul agitator a ieșit din curte, portița a fost trîntită cu ură și retezul împins cu violență. Din toate ocările care răzbăteau pînă la ei au reținut una al cărei sens încercau zadarnic să-l deslușească : „Cînd s-o lipi cerul cu pămîntul".

Au trecut luni și ani. Punctele de rezistență au cedat unul după altul sub presiunea impozitelor, cotelor, muncilor obligatorii, maltratărilor și anilor petrecuți la canal sau în detenție. Agitatorii n-au mai trecut pragul casei. În schimb, torentul agitatoric le-a fost implantat în casă prin scoaterea repetată și pe durate din mai lungi a fiului de la fabrică trimis acasă ca „să-și lămurească părinții". Așa se face că într-o seară de iarnă, cu puțin înainte de încheierea colectivizării agriculturii pe întreaga țară, la punctul de agitație din cartier au intrat soții Costea, sprijiniți în toleg. Primul-secretar și agitatorii care fuseseră alungați din casă, nu-și credeau ochilor. O tăcere grea a coborît la sediu. După ce soții au semnat cererea de înscriere, șeful a întrebat-o curios și puțin ironic : „Tovarășe Costea, acum s-a lipit cerul cu pămîntul ?". Străpungîndu-i cu sulițele ochilor încruntați, femeia i-a replicat cu aceeași voce de majur : „S-a lipit dară ! Nu vedeți că-i noapte și că nu se mai știe care e cer și care e pămînt ?...".

ȘTEFAN COVRIG

Și ea a trecut prin colectivizare

Foto : PETER GHEORGHE

APEL

către membrii și simpatizanții PNȚCD, către toți democrații români

Lupta politică presupune și un suport material. Ideile trebuie difuzate, masele mobilizate, numai astfel se poate duce la biruință un crez politic.

Din nefericire mijloacele materiale ale Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat sînt extrem de reduse, iar masivele majorări de prețuri din ultima vreme ne pun practic în imposibilitatea de a desfășura o activitate normală.

Ziarul partidului, „Dreptatea", este departe de a-și acoperi cheltuielile. Costul hîrtiei de tipar a devenit de nesuportat, cheltuielile cu difuzarea – în special transporturile au crescut de asemenea dincolo de limitele rezonabile, prețul tiparului a ajuns aproape dublu. O serie de alte cheltuieli ale PNȚCD se majorează permanent : costurile deplasărilor, tipărirea manifestelor, chiriile etc.

Sîntem conștienți de greutățile materiale din ce în ce mai mari ale concetățenilor noștri. Considerăm însă că apărarea libertăților cetățenești și a viitorului acestei țări au prioritate tocmai în vremurile de grea cumpănă.

De aceea apelăm la toți membrii și simpatizanții Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat, la toți cetățenii care cred în lupta noastră, să ne sprijine în acțiunea de procurare a mijloacelor materiale absolut necesare acestei lupte.

PNȚCD înființează un GRUP DE SPRIJIN format din toți cei care vor subscrie suma de 3.000 lei într-un FOND SPECIAL destinat susținerii activității partidului. Sumele pot fi depuse direct la casieria centrală a partidului din București, Bulevardul Carol I, nr. 34, sau în contul nostru la Banca Comercială Română, Sucursala Municipiului București 45.10.21.70 cu mențiunea FONDUL DE SPRIJIN.

Membrii GRUPULUI DE SPRIJIN vor primi o legitimație și o insignă specială, poziția lor va fi reglementată prin statutul partidului și se vor bucura de recunoștința și atenția întregului partid.

Contribuțiile mai mari decît suma menționată sau cele care se vor adăuga ulterior se vor înscrie pe o adeverință ce se va anexa la legitimație.

În speranța că prietenii noștri vor înțelege rațiunea acestui apel, le mulțumim cu recunoștință.

CONDUCEREA PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRANESC CREȘTIN DEMOCRAT

A trăi astăzi :

FETELE UNUI DEZASTRU ÎN AGRICULTURĂ

În condițiile în care în agricultura națională se înregistrează nu numai o lipsă acută de mijloace materiale, ci și a unei legislații adecvate, specialiștii prevăd consecințe dramatice. Un redactor A.M. PRESS a aflat din surse avizate că în acest an producțiile vegetale pot înregistra diminuări de circa 35—40 la sută. Un număr de 14 legi fundamentale în domeniu, vizînd așezarea pe baze noi a diferitelor activități din agricultură — inclusiv legea creditelor sau cea privind protecția socială a agricultorilor — rămîn încă în stadiul de proiect. La rîndul ei, Legea arendei, votată de Parlament în urmă cu cîteva săptămîni, e deja considerată ca fiind subredă și lacunară. Cunoscătorii în domeniu declară că aceasta sprijină structurile marii agriculturi de stat și nicidecum pe arendași.

A.M. PRESS

www.cimec.ro

„Ministrul ne-ar lăsa trei luni în grevă"

Conferința de presă a Confederației „Hercules" —

● Este posibilă creșterea nesiguranței pe drumurile publice ● Cum pot fi plătiți avanturile la transportori ● Gazul metan poate fi plătit antreprizelor? Ministerul Transporturilor calculează și Ministerul Industriei.

[illegible] Băseșcu nici nu [illegible] de problemele [illegible] de construcții [illegible] auto, iar o grevă [illegible] situația salariaților [illegible] poate să ne [illegible] și trei luni în [illegible] nu-l afecteze [illegible] s-ar întîmpla cu [illegible] au spus liderii [illegible] „Hercules", în [illegible] de presă de [illegible] la hotelul „Asto-

[illegible] activității în întreprindere datorată lipsei de [illegible] care liderii sindicatelor au pus la socoteală reducerea [illegible] de investiții din [illegible] de exploatare auto, [illegible] reparațiilor efectuate [illegible] în unele specializate [illegible] liderii Confederației care se fac în [illegible] societăți de [illegible] auto, multe necesitate din punct de [illegible] va duce în scurt [illegible] creșterea nesiguranței pe drumurile publice.

De asemenea, descompletarea unor mașini, pentru a fi reparate celelalte mijloace de transport, în aceste ateliere, va provoca o reducere a parcului auto și, în perspectivă, o criză în transporturi, cu atît mai gravă cu cît — în momentul actual — din lipsă de comenzi, întreprinderile specializate se reprofilează.

Altă problemă discutată a fost stupefianta cerere a regiilor de gaz metan de a li se plăti de către beneficiari în avans, cota repartizată pe luna februarie. Pe bună dreptate se întreabă sindicaliștii de unde se vor lua banii necesari, dacă producția pe luna februarie urmează de abia de acum încolo să se facă. Spre exemplu, la Galați, directorul regionalei de gaz metan, ing. Bogdan Holban, semnează un telex prin care se anunță că beneficiarii care nu vor plăti acest avans în termen de 48 de ore vor suporta consecințele sistării livrării.

O altă problemă spinoasă o reprezintă faptul că lucrătorilor din întreprinderile de construcții și reparații auto care țin de Ministerul Transporturilor nu li se acordă la concediu sporurile de toxicitate și de muncă grea, de care beneficiază societățile comerciale similare, din Ministerul Industriei.

AUGUSTUS COSTACHE

Foto: PETTER GHEORGHE

O săptămînă buticar (III)

Relatarea ce urmează, în ciuda unor întîmplări mai degrabă de felul celor din romanele senzaționale, este autentică pînă la detaliu. Din motive lesne de înțeles, numai unele date referitoare la locul și perioada cînd s-au petrecut cele povestite, ca și numele naratorului, au fost trecute sub tăcere sau ușor modificate.

● **Poliția salvează aparențele.**

Ca din senin, apar acum doi polițiști — și aici ajungem la ceea ce vroiam să-ți spun despre Poliție — care mă întreabă: „Ce, s-a întîmplat ceva? Ai vreo problemă? Cine ți-a spart geamul?" Mi-amintesc de sfatul colegilor și răspund: „Nu. Nu știu". La care „inamicul", aflat prin preajmă: „Ce, v-a dat ăsta telefon că l-am spart geamul?" și iar, îi fac și-i dreg, tot repertoriul.

Poate te-ai întîlnit și tu noaptea cu patrule de Poliție. Cunoști stilul lor agresiv și intimidant. Dacă se întîmplă să-ți fi uitat actele acasă, riști destul de serios să dormi la secție. Or, în cazul de față, cei doi polițiști s-au apucat să-i facă spărgătorului de geamuri un fel de morală ciudată și împăciuitoare, așa cum ai dădăci un copil care a făcut cine știe ce încurcătură de care, în fond, nu e prea responsabil. După care, considerînd probabil că aparențele sînt salvate, au șters-o.

— **Și nu ar fi fost preferabil, față de tot acest scandal, să-i dai ce-ți ceruse?**

— Asta n-a fost singurul scandal pe care l-am avut la ușă. De pildă, cu o zi sau două înainte, un țigan mi-a pus aceeași placă. Tot tăiat pe față, dar mai simpatic, un fel de ticălos dostoievskian care alterna înjurăturile cu rugăminți, poantele cu amenințări. I-am dat ce-mi cerea, după care a venit iar, și iar... Dacă cedezi nu se lasă pînă nu-și face plinul — și suma este de ordinul miilor de lei. Sînt hîrșiți în treburi de-astea, foarte buni psihologi, și integrați unui soi de societate a intimidării, cu ierarhie bine stabilită, pe care eu n-o cunoșteam. Din care ierarhie face parte și poliția cartierului, în nici un caz pe una din pozițiile „de forță".

— **Crezi că tipul cu geamul s-ar fi ținut de cuvînt, și-ar fi pus deci în practică amenințările?**

— Ulterior mi s-a spus că e un fel de nebun furios, și-a omorît nevasta și nu a fost condamnat pentru că este lipsit de discernămînt. Dar nu asta mă speria, gratiile erau totuși solide, toată treaba n-avea nici un sens... Să fi rămas acolo, însemna însă să mă fi integrat în ierarhia de care îți vorbeam. Gașca din fața magazinului era un soi de „curte" a mea, pe care mi-am dat seama că trebuia s-o întrețin cu fel de fel de atenții „buticărești", ca să nu mai am probleme. Altfel — scandaluri de două ori pe săptămînă. Ar fi trebuit să beau și să stau la taclale cu ei toată noaptea, or eu vroiam să citesc sau să învăț pentru facultate, deși știi că acolo 73% din „probleme" se rezolvă cu o sticlă de whisky, pe care îmi puteam permite s-o cumpăr. Asta e motivul pentru care am plecat. Mi se impunea regula jocului.

● **Scrupulele dispar cînd se face totalul încasărilor. Dar...**

— **Ce concluzii ai tras din această experiență a ta?**

— Noaptea, atunci cînd era liniște, mă mai gîndeam la perioada „fericită" cînd lucram ziua și clienții mei erau mult mai puțin periculoși. În fond, „vopseam" niște mucoși isterizați de reclamele la dulciuri de la televizor. Dar scrupulele se atenuează invariabil la sfîrșitul turei, cînd se face împărțeala. Cu atît mai mult cu cît teza un pic anarhistă că într-un stat care te ține cu burta goală și cu pingelele găurite trebuie să-ți iei singur felia din prăjitură bîntuie cam prin mintea oricărui român. Dar nu vreau să-ți plictisesc cititorii cu etica burții goale. Concluzia pe care mi-ai cerut-o... ar fi poate că „easy money" se face greu.

IULIAN COMĂNESCU

Tractorul I.M.G.B: sau „toată lumea renunță"

Aceste patru inițiale înseamnă într-adevăr Întreprinderea de Mașini Grele București. Și nu cele cîteva sute de hectare de teren, fost agricol, pe care le ocupă ar cîștiga (sau pierde) pariul cu agricultura. Dar așa cum ani de zile a fabricat utilaj energetic și mașini grele, de ce n-ar fabrica acum și tractoare?

În parte dorința salariaților, în parte indicațiile, au divizat acest colos industrial în mai multe societăți S.A. Între ele și S.C. Univers — S.A. — fosta secție Sculărie care beneficiind de o dotare de excepție, asigura pînă la Revoluție, — și mai asigură și acum — sculele și dispozitivele speciale necesare procesului de producție.

Deși divizat, I.M.G.B.-ul nu a fost ocolit de regresul economic. Nu mai sînt comenzi, nu prea mai este de lucru. Și, deși indirect, poate cea mai lovită societate este S.C. Univers S.A. Chiar și strictul necesar este comandat în cantități mici, mai ales datorită prețurilor mari practicate.

Soluția găsită, în afară de înjumătățirea numărului de salariați, este în realitate o cîrpeală. Se execută repere din produsele altor societăți, foste secții I.M.G.B.

S.C. — Univers S.A. dispune însă de un atelier de proiectare propriu. Și în mod inevitabil aici se și gîndește. Se caută chiar și soluții pentru ieșirea din impas. Așa s-a născut ideea de a se fabrica un produs deficitar, dar atît de necesar agriculturii pe suprafețe mici — un minitractor. Un tractor de mică putere, cu utilizări multiple, care să poată înlocui un cal în orice gospodărie țărănească. Și, cu tot scepticismul conducerii, se trece la treabă.

Proiectul este terminat în primăvara anului 1991. Mai cu sprijinul muncitorilor, mai cu piedicile conducerii, prototipul este terminat pînă în vară. Se fac primele testări. Minitractorul, dotat cu un motor de 50 cm³ și cutie de viteze (tip Mobra) are un aspect puțin cam grosolan. Se poate deplasa însă pe orice teren, avînd cinci trepte de viteză între 2 și 12,5 km/h. La 12,5 km, pe oră transportă cu ușurință peste 400 kg. încărcate în remorca proprie. Și mai ales este ieftin, de circa 8 ori mai ieftin decît cel mai ieftin tractor produs la Brașov. Consumă puțin și este ușor de întreținut.

Bineînțeles, însă nu poate fi produs în serie. Mai sînt necesare cîteva mici modificări de proiect, cîteva teste, în total circa două luni de muncă. Abia apoi se poate pregăti producția de serie. O primă luare de contact cu furnizorul motoarelor și a cuțitelor de viteză — un prim succes. Se pot livra în orice cantitate. În același timp, se confirmă posibilitatea unor prime comenzi de peste o sută de mii de bucăți.

Și totuși, brusc, toată lumea renunță. Nimeni pare să nu știe care sînt cauzele. Toate întrebările în acest sens primesc același răspuns. O ridicare din umeri. Oare să fie de vină lozinca veche „IMGB face ordine și în agricultură!"? Și oare nu există alte firme care ar putea prelua și îmbunătăți proiectul? Sau țăranii noștri nu mai au nevoie de tractoare mici. Pe ogoarele înfrățite nici n-ar face față.

PAVEL PAN

Și vameșii sînt oameni

În vremurile de glorie ale fesenismului, alde Barbu și Ciuchită montau la Televiziune un fel de desene animate japoneze în care bișnițarii, exponenți anacronici ai răului, dădeau totdeauna chix atunci cînd se întîlneau la graniță cu vigilenții și interpriziți noștri vameși. Tata își punea invariabil întrebarea: cine și-ar fi umplut un portbagaj cu rulmenți și șurubelnițe sau chiar un autocar cu căzi de baie, fără un prealabil, minim marketing?

Pentru ca un om nu abil, ci cît de cît normal la cap, să investească mormane de bani în felurite mărfuri, trebuie să aibă unele garanții cu privire la mersul ulterior al afacerii. De unde concluzia tatii că personajele stigmatizate în acele caricaturi de reportaje erau un procent foarte redus de ghinioniști.

Acestea rămînînd însă ne spuse, cetățeanul pașnic putea să-și zică, privind televizorul cu o grimasă satisfăcută: Iată ce vamă operativă avem!

Să se fi schimbat ceva de atunci, dacă seria relatărilor „vămuite" despre vamă s-a curmat? Iată cum stau lucrurile, în ultima vreme:

Nu numai la frontiera bulgaro-română, ci și la cea turco-bulgară (ăsta da, sincronism), autocarele cu români, pline de mutre dubioase, sînt în atenția punctelor de control. Cu siguranță, vameșii știu ce se ocupă în general turiștii noștri. De regulă, necazurile pot fi însă atenuate cu obolul tradițional: două-trei cartușe de Kent sînt suficiente pentru ca nimeni să nu-și bage nasul prin sacoșe, sarsanale și papornițe doldora. Singura diferență dintre turci, bulgari și români este aceea că primii preferă țigările Marlboro.

Dar micii negustori au uneori și planuri mărețe: cîteva sacoșe nu pot fi suficiente pentru o cantitate mai mare de marfă. Soluția este atunci întreg spațiul de bagaje al unui autocar închiriat anume. Care poate adăposti, de exemplu, cîteva mii de perechi de blugi turcești. În acest caz, pașaportul prezentat la frontieră trebuie să conțină una-două bancnote de 100 de dolari. Cantitate deloc exorbitantă, dacă luăm în considerare faptul că prețul en gros al unei perechi de blugi turcești este de patru dolari și ceva, și deci taxa vamală ar însemna o sumă de ordinul miilor de dolari.

Există însă și modalități mai bănoase și mai puțin riscante. Legislația românească, atît de concesivă cu investitorii străini, permite formarea unor societăți comerciale cu capital mixt, scutite de impozite pe o perioadă oarecare de timp. Se știe că de obicei participarea străină este modică și dictată tocmai de aceste înlesniri fiscale. O astfel de societate ce se ocupă cu importuri poate prelua, dincolo de graniță, o cantitate de mărfuri de la un comerciant român sau străin. Marfa este trecută prin vamă sub proprietatea societății mixte și, prin această manevră, taxele fiscale se reduc pe parcursul ulterior. Ca urmare, în punctele de trecere a frontierei și-au făcut apariția întreprinzători care încheie afacerea percepînd un comision mai scăzut decît taxele aferente. Înțelegerea se dovedește atît de profitabilă, încît întreprinzătorii respectivi își au reședința la vamă, minuind zi și noapte hîrtii.

În țară, mărfurile alimentează rețeaua de boutiques și tarabe care împînzește orașele mari și mici. Regimul de consignație este cît se poate de propice pentru mărfurile fără acte de intrare în țară, pentru că numai deponentul — cel ce furnizează marfa — trebuie să justifice proveniența acestei.

Se ajunge astfel la situația stupidă că marfa mai bună și mai ieftină „nu are factură", adică nu a urmat pe parcurs formalitățile legale. Detaliștii cinstiți sînt obligați să cumpere mărfuri pe sub mînă, pentru a ține pasul cu cei necinstiți. Angrosiștii onești rămîn atunci fără clienți, pentru că mărfurile introduse cu plata taxelor vamale sînt mai scumpe.

Ce concluzii se pot trage din această istoioară? În nici un caz aceea că ar trebui înăsprită legislația vamală. Nici aceea, mai generală, că „românii sînt bișnițari" și că „trebuie purtat un război împotriva corupției". Sistemul, așa cum este conceput, este departe de a funcționa ca parte sănătoasă a economiei de piață.

MIHAI PETICĂ

CINE E TELE-PROFESORUL DE LOGICĂ

De mai multă vreme, la Televiziune se predau în fiecare lună cursuri, de logică. Ne simțim obligați să vă anunțăm că tele-profesorul dumneavoastră de logică are o mult mai mare vechime în băgarea pe gît a socialismului. Domnul Iulian Ionescu a fost ani de zile spaima învățătorilor din București și a elevilor de la Școala Normală (fostul liceu pedagogic). Mulți își amintesc sadismul cu care se străduia să pună întrebări „înculetoare" candidaților la gradele didactice sau elevilor, și modul în care mediile generale scădeau vertiginos datorită notei de la socialism, datorită toanelor domnului profesor.

(S. Z.)

Opinia cititorului:

Majorări inechitabile ale pensiilor

Procedeul **procentului egal** aplicat pensiilor (ca și salariilor — n.n.) pentru majorări este **inechitabil** deoarece duce la agravarea surprinzătoare a discrepanței dintre puterile de cumpărare ale pensionarilor.

Iată spre exemplu două pensii: una de 8 000 lei, alta de 5 000 lei. Cu acestea, cei doi pensionari pot cumpăra o anumită cantitate de pîine:

8 000 : 25 lei buc. = 320 buc.
5 000 : 25 lei buc. = 200 buc.

Rezultă o diferență de 120 de pîini între cei doi.

După o creștere cu 100% situația se prezintă astfel:

16 000 : 25 = 640
10 000 : 25 = 400

Așadar diferența dintre puterile de cumpărare ale celor doi pensionari a crescut și ea cu 100%, respectiv de la 120 la 240 buc. pîine.

Este știut că toți activiștii de partid sau din aparatul de represiune de pe vremea lui Dej sau Ceaușescu au pensii foarte mari. Un argument în plus pentru aplicarea unor procente diferențiate.

RADOSLAV SEVER
Turnu Severin

Cîntarele în balanța... legii

Considerăm că problema determinării greutății mărfurilor vîndute cum s-ar spune „la kilogram", este la fel de importantă ca și calitatea acestora. Din această cauză am dori să semnalăm atît consumatorilor, cît și comercianților problema legalității cîntarelor folosite în tranzacții comerciale. Nu avem pretenția ca să găsim în magazinele noastre aparatură sofisticată (cu afișaj digital al greutății concomitent cu valoarea), dar cîntarele trebuie să fie legale. Afirmăm acest lucru vizavi de aparatura folosită în prezent în unele unități comerciale, care este de uz gospodăresc (cîntare cu arc, cu pîlnie, balanțe de bucătărie) ce nu își au locul în magazinele de desfacere.

Comercianții ar trebui să... cîntărească și aceste aspecte semnalate.

FLORIN MANOLESCU,
Focșani

Alocații de stat sau... meșteșugărești?

Din discuțiile purtate cu mai mulți lucrători ai cooperativelor meșteșugărești din municipiul Craiova și chiar din alte localități ale județului Dolj, am reținut „revolta" acestora față de greșelile și neajunsurile din perioada postrevoluționară, invocîndu-se necesitatea lichidării acestora în cît mai urgent posibil.

Una dintre aceste nedreptăți, care se mai menține și în prezent, spre regretul tuturor, se datorează Decretului nr. 410/[illegible] privind acordarea alocației de stat pentru copii.

Potrivit prevederilor acestui act normativ, copiii meșteșugarilor primeau alocație zisă „de stat", din fondurile proprii ale organizațiilor cooperatiste în care părinții lor își desfășurau activitatea, deși acestea nu erau exceptate de la plata impozitelor, a taxelor de eliberat și de la alte contribuții la diverse fonduri care de care mai centralizate și toate acestea în renumita „pînză de aur".

Regretabil este însă faptul că greșelile trecutului se mențin și în prezent. Astfel, prin Legea nr. 12/1991 s-a perpetuat starea de lucruri anterioară.

Față de această situație, cred că este absolut necesar să fie eliminată această discriminare între copiii meșteșugarilor și ceilalți copii ai țării, să fie tratați în condiții egale, deoarece toți sînt copiii României.

Ca un argument în plus, în această privință este și Constituția României în care, la art. 45, alineatul al doilea, la protecția copiilor și a tineretului se prevede că: **„statul acordă alocații pentru copii și ajutoare pentru îngrijirea copilului bolnav și handicapat".**

Actualizarea legislației cu privire la acordarea alocației de stat pentru copii meșteșugarilor își găsește, deci, temeiul în respectarea legilor și Constituției, alocația respectivă fiind un drept al copiilor întregii țări, fără nici o discriminare.

Iată de ce consider că parlamentarii și guvernanții țării au un cuvînt de spus și în această privință.

BORA CAROL

„MANUSCRIEREA LEULUI..." NICOLAE ROGOVEANU

Je t'aide (moi non plus)

— CE S-A ÎNTÎMPLAT ÎN REALITATE CU LAPTELE PRAF FRANȚUZESC —

Pentru a afla amănunte despre ajutoarele umanitare recente, constînd în lapte praf pentru copii, am stat de vorbă cu doamna Rodica Nanu, director general-adjunct la Direcția Generală a Asistenței Mamei, Copilului și Adolescentului din cadrul Ministerului Sănătății.

Domnia sa ne-a oferit cîteva amănunte:

● Ajutoarele umanitare sînt oferite de către Comunitatea Economică Europeană (C.E.E.), care suportă cheltuielile făcute de furnizorul francez;

● Intrucît partea franceză este plătită de C.E.E., nu poate fi așadar vorba de „donatorul francez", cum reiese din presa noastră;

● Alegerea furnizorilor se face de către partea română dintre mai multe oferte ale partenerilor străini, în funcție de calitatea produselor și prețul acestora (suma suportată de C.E.E. fiind fixă);

● Camioanele cu ajutoare nu au staționat în Complexul Expozițional București, după cum s-a anunțat, ci la Popești-Leordeni;

● Există dificultăți la descărcarea ajutoarelor sosite din străinătate. Din lipsă de personal aceasta se efectuează cu ajutorul armatei, dar staționarea camioanelor nu a durat atît încît să aducă prejudicii partenerului francez (maximum zece ore);

● În prezent ajutoarele sînt depozitate la UNIFARM (regie autonomă în cadrul Ministerului Sănătății), urmînd a intra cît mai curînd în rețeaua de distribuție.

Din toată această întîmplare, supralicitată, pare-se, de către agenția de presă, credem că guvernul român ar trebui să tragă, totuși, învățăminte. Chiar dacă acum totul s-a terminat cu „pupat Piața Comună"!

A.P.

Romano Pecorino Sardo

Guvernul italian a trimis României, pe gratis, un ajutor umanitar constînd dintr-o cantitate de brînză Romano Pecorino Sardo, care a intrat în țară la data de 17 decembrie 1991. Printr-un ordin semnat de secretarul de stat Cornel Grigoruț, această brînză a fost pusă în vînzare cu prețul de 400 lei/kg. Dintre acestia, 0,60 lei îi ia societatea „Malimp" S.A. pentru intermediere, iar 52.40 lei revin societății „Minerva" S.A. (fosta Alimentara sector 3). Restul de 347 lei se depun în contul 45.35.7 BNR, filiala București. N-am putut afla la ce se folosesc acești bani.

Deși partea italiană a eliberat certificate de calitate pentru întreaga cantitate de brînză, conform normelor C.E.E., la „Malimp" S.A. o parte din brînză a fost aruncată, constatîndu-se că este improprie consumului, iar altă parte a fost trimisă pentru a fi toaletată (curățată), fiind parțial alterată, și valorificată prin unitățile de alimentație publică.

Restul a fost trimis spre vînzare. Trebuie subliniat că fiecare bucată de brînză a venit din Italia închisă într-o folie de plastic, ca urmare sortarea s-a făcut doar după aspectul exterior.

În comerțul cu amănuntul au ajuns însă și bucăți de brînză alterate. Oare cine ne garantează că, de fapt, nu s-a aruncat (citește sustras) brînza bună și s-au introdus în loc calupuri alterate?

AUGUSTUS COSTACHE

Nici cartofii, nici banii

În luna noiembrie, anul trecut, salariaților de la Institutul de Proiectare a Laminoarelor din București li s-a făcut o surpriză. De fapt, o promisiune. Date fiind prețurile mari, dar mai ales lipsa cartofilor de pe piață, sindicatul acestui institut a strîns bani de la salariați, urmînd să livreze, fiecăruia, o cantitate minimală din prețiosul produs: 100 kg. Prețul, acceptabil: 40 lei/kg. Termenul de livrare: 20 decembrie 1991. Atîta doar că promisiunea nu a fost onorată. Lumea a început să întrebe, în stînga și în dreapta, care este motivul acestei întîrzieri. Au fost date noi termene: 6 ianuarie, apoi 20 ianuarie 1992. Nimic pînă în prezent. Iarna trece și nimeni nu a văzut vreun cartof. Banii, însă, le-au fost reținuți.

Ce se întîmplă, totuși, cu sumele acestea mari, plătite în avans?

ROMULUS CRISTEA

ITALIA:

Polemică în legătură cu Togliatti și moartea a peste 50000 de prizonieri de război în URSS

Ultimul mit al comunismului european, Palmiro Togliatti, fondator și secretar al Partidului Comunist Italian (1927—1964), a fost acuzat recent în presa italiană că a abandonat în ghearele morții, în lagărele lui Stalin din U.R.S.S., peste 50 000 de prizonieri de război italieni.

La originea acestei polemici se află publicarea în săptămânalul „Panorama" a unei scrisori a lui Togliatti, descoperită de doi istorici italieni în arhivele K.G.B. În scrisoare, scrisă la 15 februarie 1943 în hotelul „Lux" unde locuia „Ercoli" (numele conspirativ al lui Togliatti), este respinsă cererea unui alt conducător al P.C.I. în exil, Vincenzo Bianco, de a interveni pentru salvarea prizonierilor italieni.

„Poziția noastră a fost definită de Stalin"

Dînd asigurări că este „la fel de uman ca și o deamnă de la Crucea Roșie", Togliatti a răspuns: „Poziția noastră de principiu în ceea ce privește armatele care au invadat Uniunea Sovietică a fost definită de către Stalin și nu mai este nimic de adăugat. Practic, dacă un număr considerabil de prizonieri mor ca urmare a unor condiții grele, nu voi avea absolut nimic de adăugat. Faptul că pentru mii de familii războiul lui Mussolini se termină printr-o tragedie este cel mai bun antidot împotriva fascismului", a adăugat Togliatti.

Cinismul acestei scrisori este cel ce desparte Italia în două tabere: cei ce consideră că ar putea fi vorba de un fals și cei — marea majoritate — ce văd aici confirmarea „stalinismului" lui Togliatti.

Șeful statului cere o anchetă a Camerei deputaților

Însuși președintele republicii, Francesco Cossiga, într-o alocuțiune televizată, a afirmat că „dorește foarte mult ca această scrisoare să nu fie autentică", iar în cazul în care ar fi autentică, dorește „iertare" din partea italienilor. În orice caz, șeful statului insistă pentru realizarea unei anchete a Camerei deputaților pentru a se constata dacă este „posibil să fie dezmințită" această scrisoare.

Președintele Camerei, doamna Nilde Totti, a fost tovarășă de viață a lui Togliatti pînă la moartea acestuia, în 1964, relevă cotidianele.

În opinia cvasitotalității comentatorilor, dacă Togliatti a supraviețuit epurărilor staliniste aceasta se datorează faptului că el a practicat un stalinism fără rezerve. Cinismul său — relevă „Giornale" (centru dreapta) — a avut de altfel o latură pozitivă întrucît, fiind realist, Togliatti i-a împiedicat pe comuniștii italieni să încerce preluarea puterii pe calea armelor.

Șocul este însă profund în Italia. Un număr de 200 000 de soldați italieni au participat alături de Hitler la atacul împotriva U.R.S.S. în anul 1942. Peste 80 000 nu s-au mai întors. Numărul „oficial" al morților se ridică la aproape 12 000. (Presa estimează însă la aproape 50 000 numărul celor care au murit în lagăre).

A existat vreo complicitate a unor oameni politici italieni?

Partidul Liberal Italian a cerut constituirea unei comisii de anchetă ruso-italiană pentru a stabili împrejurările morții a aproximativ 50 000 de prizonieri de război italieni în gulagul stalinist.

Într-un apel adresat premierului, Giulio Andreotti, miniștrilor apărării și afacerilor externe, Virginio Rognoni și, respectiv, Gianni de Michelis, secretarul Partidului Liberal Italian, Renato Altissimo, apreciază că această comisie ar trebui să facă lumină asupra tratamentului necorespunzător suportat de prizonierii de război din armata trimisă în 1942 de către Mussolini în Rusia, alături de trupele germane. R. Altissimo cere îndeosebi să se afle „dacă în operațiunea de transfer a militarilor italieni din lagărele de concentrare sovietice normale în „gulagurile" de tristă amintire, administrate de către K.G.B., a existat vreo complicitate din partea unor grupuri de oameni politici italieni".

Secretarul P.L.I. dorește, de asemenea, să se afle dacă mulți dintre ei nu erau cumva agenți ai Kominternului, colaborînd la „pretinsa reeducare politică" a prizonierilor.

— Slavă Domnului! Un avion Lufthansa! (Din „Krokodil")

REPUBLICA MOLDOVA ADMISĂ ÎN ONU

Consiliul de Securitate al Națiunilor Unite a recomandat în unanimitate Adunării Generale admiterea Republicii Moldova în organizația mondială.

Dintre cele 11 republici membre ale Comunității Statelor Independente, au fost exceptate Azerbaidjeanul și Turkmenistanul.

Trei republici membre ale C.S.I. sînt deja membre ale organizației: Belarus, Ucraina, de la fondarea O.N.U. în 1945, și Rusia, care a luat oficial locul fostei U.R.S.S. la 24 decembrie anul trecut.

Recomandarea Consiliului de Securitate constituie o admitere de facto. Adunarea Generală, ale cărei lucrări în sesiune urmează să fie reluate în cursul acestei luni, va ratifica și de data aceasta recomandările.

Între alte republici foste membre ale U.R.S.S., ce'e trei state baltice — Estonia, Letonia și Lituania — au aderat la O.N.U. la 17 septembrie, în vreme ce Georgia nu a prezentat o cerere oficială de admitere în organizație.

Comemorarea lui Iuliu Maniu la București

La biserica din str. Acvilei s-a celebrat o slujbă de comemorare pentru martirul neamului românesc, Iuliu Maniu, de la a cărui trecere în neființă s-au petrecut 39 de ani, îndelungată perioadă de întuneric pentru nefericitul popor român!

Deși asistența nu a fost numeroasă, slujba de pomenire a fost deosebit de impresionantă prin sobrietatea ei profundă, prilej de meditație la faptele mari și sfîrșitul tragic al campionului democrației românești.

S.C.

ISTORIA COMPLETĂ A UNUI TRANSPORT DE APĂ GREA

(Urmare din pag 1)

nia luna trecută, pentru a da de urma transportului din 1986, vîndut unei companii de produse chimice avînd legături strînse cu Ceaușescu, dictatorul comunist român răsturnat în anul 1989. „Avionul (avînd la bord apa grea) a efectuat zborul Oslo—București la 19 martie 1986, iar în ziua următoare a decolat către Bombay", a declarat Gjengedal într-un interviu acordat Agenției Reuter. Ambele transporturi aveau ca destinație o adresă din Bombay. „Există indicii destul de clare că acea adresă era o componentă a programului nuclear indian", a spus purtătorul de cuvînt al M.A.E., Bjoern Blokhus.

India neagă că ar deține bombe atomice, dar a efectuat prima ei explozie nucleară în anul 1974, afirmînd că aceasta a urmărit scopuri pașnice. Gjengedal a spus că anchetatorii consideră că India constituie destinația finală a apei grele, și nu doar un punct de tranzit.

India nu a semnat Tratatul de neproliferare ce are drept scop oprirea răspîndirii armelor nucleare. Potrivit reglementărilor internaționale, este ilegal ca acestei țări să i se furnizeze mai mult de 1 tonă de apă grea. (Apa grea este folosită pentru a controla temperatura în reactoarele nucleare, ce pot fi folosite pentru a fabrica plutoniu, substanța explozivă folosită în cele mai multe bombe atomice. Norvegia a sistat exporturile de apă grea la sfîrșitul anilor '80).

Norvegia a devenit un important exportator de apă grea în anii '50, efectuînd vînzări către cel puțin 35 de țări, dar regimul prea liber al controalelor acestor vînzări s-a transformat într-un scandal național cînd au apărut bănuiteli că apa grea era folosită pentru a produce bombe nucleare.

În cadrul unei tranzacții stinjenitoare făcute anul trecut, Norvegia a cumpărat 19,5 tone de apă grea de la Israel, în urma unor suspiciuni că Israelul dezvoltă bombe nucleare la reactorul său de la Dimona cu ajutorul unui transport de apă grea norvegiană, vîndut în 1959. Israel a refuzat să onoreze o clauză din contractul original, care dădea dreptul la inspecția instalațiilor nucleare. În schimb, Norvegia a plătit Israelului aproximativ 1,8 milioane dolari pentru a cumpăra echivalentul a ceea ce ar fi rămas din transportul inițial de 21 tone dacă ar fi fost folosit în scopuri pașnice. (Reuter)

Elisabeta a II-a, 40 de ani de domnie

La 6 februarie, regina Elisabeta a II-a a Angliei sărbătorește 40 de ani de domnie, patru decenii în care a fost martoră discretă a nenumărate evenimente importante în țara sa și în lume și în care s-a străduit să asigure perenitatea unei monarhii, într-o lume a schimbării.

Elisabeta a II-a a urcat pe tron la 6 februarie 1952, ziua morții tatălui său, regele George al VI-lea, la vîrsta de 25 ani. Exact la aceeași vîrstă urca pe tron, în secolul XVI, prima Elisabetă, a cărei domnie a marcat o perioadă glorioasă în istoria Angliei.

După lunile de doliu, la 2 iunie 1953, are loc ceremonia încoronării, pentru prima dată televizată, inaugurîndu-se astfel „monarhia mediatizată".

Elisabeta are patru copii, doi născuți înainte de a deveni regină — prințul Charles (1948) și prințesa Anne (1950) — și alți doi ca monarh — prințul Andrew (1960) și prințul Edward (1964).

Pentru a păstra o imagine a tronului solemnă și în același timp apropiată de supuși, Elisabeta este deosebit de activă, prezentă la nenumărate ceremonii și avînd și contacte cu oamenii obișnuiți.

În viitoarea angajamentelor oficiale, Elisabeta, „suverană a Regatului Unit și a Irlandei de Nord, șef al Commonwealthului", trebuie să se ocupe, totodată, de imaginea familiei sale, urmărite îndeaproape de presa de senzație care o „penalizează" pentru orice act ce nu cadrează cu regulile monarhiei.

În pofida imaginii sale publice, oferită cu prilejul nenumăratelor apariții oficiale, regina este o figură discretă, mulțumită să lase tinerei sale familii rolul de protagonist.

Iubită de britanici, spre deosebire de moștenitorul tronului, Charles, în decembrie 1991, în mesajul său de Crăciun, suverana britanică dădea asigurări că nu va abdica în favoarea fiului său.

La frontieră cu chitanțierul de amenzi

Potrivit Legii frontierei de stat a României, grănicerii vor avea la îndemînă o nouă sursă de venituri. Delictele de frontieră incriminate de această lege pot fi amendate cu sume ce merg pînă la 50 mii lei. Jumătate din cuantumul acestor amenzi ce concură cu cele ale Gărzii Financiare nu va merge la buget, ci la comandamentul trupelor de grăniceri. Din această jumătate care nu va fi, după cum se apreciază, neînsemnată, 20 la sută va reveni celor care vor descoperi delictele de frontieră. Străinii vor fi amendați, firește, în valută.

Deja Legea frontierei de stat a României a fost votată în Adunarea Deputaților, la Senat ajungîndu-se cu dezbaterile la art. 15.

A.M. PRESS

DIN LUMEA LARGĂ

Iarnă grea în Orientul Mijlociu

Iarna riguroasă care s-a abătut asupra Orientului Mijlociu — această regiune cu climat cald sau temperat — a făcut din nou victime: 14 persoane au pierit ca urmare a unei furtuni în Egipt, iar bilanțul victimelor avalanșelor din Turcia se ridică la 140 de morți.

O furtună de nisip de o mare intensitate, s-a abătut asupra Egiptului, țară aproape în totalitate cuprinsă de deșert. Viteza vîntului a depășit 100 km/h, iar la Alexandria valurile mării au fost de peste șase metri.

Majoritatea celor 14 morți și cîteva zeci de răniți au fost victimele arborilor dezrădăcinați sau ale obiectelor care au căzut. Potrivit cotidianului „Al Ahram", numeroase accidente de mașină s-au produs din cauza scăderii vizibilității sub 25 de metri la Alexandria.

În sudul muntos al Turciei, unde au avut loc avalanșele, autoritățile au anunțat că numărul victimelor se ridică la 140, din care 95 de jandarmi și 45 de civili. Locuitorii satelor din zonă au fost obligați să plece în localitățile învecinate din cauza riscului unor noi avalanșe, care ar putea fi declanșate de furtuna persistentă.

Ajutoarele de urgență sînt asigurate de elicoptere americane, care evacuează cadavrele și aprovizionează 50 de sate kurde din nordul Irakului.

Orașul Ierusalim s-a trezit la 4 februarie sub un strat de cinci centimetri de zăpadă, ca urmare a unei noi furtuni ce a produs întreruperea curentului electric și închiderea mai multor șosele în Israel și Cisiordania. Importante căderi de zăpadă și lapoviță, însoțite de vînturi violente s-au produs în orașul sfînt, unde circulația este perturbată.

În Iordania frigul aspru, sub minus patru grade Celsius, a împiedicat populația din capitală să iasă din casă; de altfel, ningea și la Maan, la 350 km sud de Amman. Capitala iordaniană a fost afectată de un fapt precedent — întreruperea curentului electric; ea este acoperită de un strat de zăpadă de jumătate de metru, care blochează toate șoselele dinspre celelalte orașe. Serviciile meteorologice prevăd în continuare timp nefavorabil.

Situația este și mai gravă în Liban, unde ploile abundente au dezorganizat și mai mult comunicațiile, afectate de cei 16 ani de război. Zăpada acoperă masivul central din Munții Libanului, la peste 600 m altitudine, și valea Bekaa. Zeci de sate sînt izolate, în zona montană au fost semnalate alunecări de teren, iar temperatura se situează între minus două și minus șase grade.

Chiar și în zona Golfului, obișnuită cu temperaturi de peste 30° Celsius, mercurul termometrelor a coborît în Bahrein la 1°. În primele două zile ale săptămînii, ploile au afectat Emiratele Arabe Unite și Bahreinul.

Unica notă optimistă: după două zile de ploi diluviene, Ciprul a fost din nou scăldat de soare, care strălucește în medie 330 zile pe an. (A.F.P.)

OPEC: producție record de petrol

LONDRA 5 (Rompres). — În luna ianuarie, producția de petrol a statelor membre O.P.E.C. a atins nivele nemaivăzute în ultimii 11 ani, în ciuda reducerilor de producție anunțate în cursul celei de-a doua jumătăți a lunii ianuarie, relevă agenția de presă „China Nouă".

Producția estimată în cursul lunii ianuarie a fost de 24,2 milioane de barili pe zi, cu circa 70 000 de barili mai mult decît valoarea înregistrată în luna decembrie a anului trecut. Reducerile de producție din proprie inițiativă ale celor nouă țări membre au totalizat, în a doua jumătate a lunii, circa 410 000 de barili pe zi.

Producția de petrol a țărilor din cadrul O.P.E.C. s-a apropiat de nivelul de 25 de milioane de barili zilnic, înregistrat în 1980, dar este așteptată o serioasă scădere a acesteia, după reuniunea organizației, ce va avea loc în data de 12 februarie, la Geneva.

Elțin va proteja reprezentanța Republicii Moldova la Moscova

CHIȘINĂU 5 (Rompres). — Președintele Republicii Moldova, Mircea Snegur, a primit o telegramă din partea președintelui Federației Ruse, Boris Elțin, în care se face cunoscut că au fost luate măsurile corespunzătoare pentru a nu admite pe viitor producerea de incidente la Reprezentanța permanentă a Republicii Moldova de la Moscova.

Ministerul de Externe

Relațiile cu Ucraina, apa grea și raportul Departamentului de Stat al SUA

Întîlnirea săptămînală cu presa a reprezentantului Ministerului de Externe s-a desfășurat, de data aceasta, la concurență cu o alta: cea din dealul Cotroceniilor. Din păcate, neflind și noi agreați de cucuveaua Power, n-am putut participa la rendez-vous. Fapt pentru care dl. Theodor Meleșcanu ne-a mulțumit ● Pe urmă ne-a spus că: în baza înțelegerii dintre al doilea președinte al României și dl. Leonid Kravciuk, miniștri de externe ai celor două țări au semnat un document prin care își exprimă dorința de a stabili relații diplomatice la nivel de ambasade ● Ca urmare consulatul României din Kiev va urca în grad ● Despre delicata problemă a teritoriilor românești incorporate Ucrainei nu se vobește, la nivel oficial, nici în șoaptă ● Raportul Departamentului de Stat al S.U.A., mai precis secțiunea referitoare la România (cenzurată de Ertehaș), a fost apreciat drept pozitiv în majoritatea punctelor ● Mai puțin în ceea ce privește nuanțele critice: conflictele și persecuțiile interetnice și interconfesionale ● Ce'e 12,5 tone de apă grea livrate în 1986 Indiei de către Norvegia, prin intermediul României, continuă să dea unora dureri de cap ● Totuși, ne-a declarat dl. Meleșcanu, „contactele" și colaborarea dintre oficialitățile române și delegația norvegiană, sosită pentru a efectua cercetări, au fost mulțumitoare ● Ne-am liniștit ● Restul se ocupă Cotro...

ALEXANDRU GANEA

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

O nerușinare

Pe pistele Predealului s-a desfășurat recent un concurs de schi. Zăpadă bună, climat favorabil, participare numeroasă, organizare, era să zicem satisfăcătoare, dar... ni s-a servit — și nu la desertul final — o neplăcută surpriză de proporții incredibile. Numerele de concurs purtate de fiecare schior pe piept și pe spate aveau înscrise titulaturi care pentru majoritatea celor prezenți au apărut de-a dreptul monstruoase. Ca să arborezi la peste doi ani de la 22 decembrie 1989, ecusoane pe care scrie „Daciada" și „Cupa Pionierului" depășește orice posibilitate de înțelegere și capătă o coloratură de provocare. Nu poate fi acuzat nimeni de rigurozitate excesivă dacă întreabă cum se face că în răstimpul a 25 de luni aceste embleme nu au fost înlocuite, ba, dimpotrivă, conservate. Scuza că n-au avut altele devine puerilă. Pînă la urmă se putea decupa numai numărul, sau se puteau anula denumirile cu o concitate atît de anacronică. Soluții mai erau și altele dacă ar fi existat realmente dorința de a le găsi sau dacă autorii ar fi avut, la urma urmei, măcar un dram de bun simț. Dar ce s-o mai lungim? Chiar în sediul Ministerului Tineretului și Sportului mai tronează pe pereți întregi lozinci nu numai desuete, dar și apăsătoare, ce aduc în memorie vremea „odiosului". Ele pot fi găsite de la etajul 4 în sus; mai la vale sînt scoase, de, lumea urcă rar... Oricum, noi am semnalat prezența lor altădată.

De aceea așteptăm — și fără zăbavă — cuvîntul Federației Române de Schi.

IOAN FRINCU

Concurentele s-au lansat în parcurgerea celor 3.800 m.

Bref

● Astăzi, în Grecia, selecționata noastră de fotbal va întîlni în primul meci din cadrul turneului pe care îl întreprinde, echipa din prima divizie Panahaiki.

● Sportul Studențesc a disputat al doilea meci în două zile. De data aceasta, în compania divizionarei B. Progresul pe care a întrecut-o destul de lejer cu 3—1, după ce la pauză scorul a fost alb.

În continuare studenții vor efectua un turneu de trei jocuri în Ungaria, între 6 și 13 februarie.

● La Albertville este stare de alertă. Fiindcă marți a început să ningă, așternîndu-se un strat de cca. 16 cm. O numeroasă echipă (cca 400 de oameni) a început imediat degajarea stratului de zăpadă, dar prognoza meteo indică continuarea ninsorii, datorită căreia pîrtiile sînt momentan impracticabile. În timp ce activitatea continuă febril, se așteaptă cu neliniște cuvîntul meteorologilor. Și voia lui Dumnezeu!

● Astăzi și mîine vor avea loc la sala de la stadionul Național campionatele de atletism „indoor" pentru categoriile seniori și tineret. Vor fi cîte două reuniuni pe zi, dimineața și după amiaza, pentru 30 de titluri.

● Fotbalul australian a obținut recent un surprinzător succes și cu totul deosebit față de cota lui actuală. A învins la Sidney reprezentativa Suediei, aflată în turneu la Antipozi, cu scorul de 1—0. Să fie semnul unei relansări a fotbalului din țara cangurilor?

● Patru echipe de fotbal din Moscova, Torpedo, TSKA, Dinamo și Lokomotiv au anunțat într-un comunicat că refuză să participe la campionatul ce se organizează în C.S.I. începînd cu data de 1 martie. Ele nu vor participa decît la un campionat care să fie recunoscut de forurile internaționale.

● În partida victorioasă cu Cagliari (4—1), atacantul olandez de la A.C. Milan, Marco Van Basten a realizat un nou hat-trick, al cincilea de cînd activează în Italia.

● Desfășurată la Le Pontet, întîlnirea de fotbal dintre Olimpique Marseille și Inter Milano a revenit gazdelor cu 2—1, prin golurile înscrise de Bolli (min. 10), Papin (72) și respectiv Klinsmann (18).

● Într-un meci amical de hochei disputat în Franța, naționala cocoșului galic a cedat Statelor Unite cu 3—6 (1—2, 0—2, 2—2).

● În turneul internațional de șah de la Paris, după 8 runde conduce Victor Ivanciuc cu 5 puncte, urmat de indianul Anand cu 4,5 puncte. Anatoli Karpov, fost pretendent la titlul mondial, se găsește abia pe locul 6 cu 3 puncte.

● În semifinalele Cupei Campionilor Europeni la volei masculin T.S.K.A. Moscova a învins pe Las Palmas din Spania cu 3—0.

● Meciul amical de handbal masculin dintre Finlanda și Rusia s-a terminat în favoarea oaspeților, cei din urmă, — cu 26—23. (I. f.)

DIRECTOR
ILIE PĂUNESCU

Redactor șef: PETRE STOICA

Redactor șef adjunct: MARIANA SIPOȘ

Editorialist: BARBU CIOCULESCU

REDACȚIA: Ștefan Caliga, Iulian Comănescu, Augustus Costache, Romulus Cristea, Antoaneta Dobîndă, Ioan Frîncu, Alexandru Ganea, Cezar Iulian Ion, Adrian Pătrușcă, Roland Cătălin Pena. **Fotoreporteri:** Petter Gheorghe. **Secretari de redacție:** Marin Ivan, Cornelia Sindie.

MANUSCRISELE NEPUBLICATE NU SE ÎNAPOIAZĂ
Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă PO Box 12 201, telex 10376 presfir București. Calea Griviței nr. 64—66
Tiparul: Imprimeria CORESI, București